

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det energipolitiske udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

hov

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 196:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1985.

(FremSAT 13/3 86).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Dohrmann (FP):

Ligesom tidligere agter fremskridtspartiet også i år at stemme imod tillægsbevillingsloven, fordi måden, man anvender mange af pengene på, simpelt hen ikke kan accepteres.

Men jeg sad for lidt siden og læste de udtalelser, finansministeren fremsatte sidste år, da vi også behandlede tillægsbevillingsloven. Dengang var ministeren vældig optimistisk. Nu er der jo sket noget i det forløbne år, som i hvert fald helt klart viser, at den optimisme mere eller mindre var falsk. Der ligger til behandling, først og fremmest i skatte- og afgiftsudvalget, en lang, lang række forslag, som viser, at den økonomiske politik er kørt af sporet, og at regeringen er slået ind på den socialdemokratiske vej, som hedder skatte- og afgiftsstigninger, altså den politik, som vi har døjet med i mange, mange år.

Dermed har vi egentlig et meget, meget klart bevis for, at alt det, der er blevet sagt om optimisme og om, at nu går det fremad, nu går det i den rigtige retning, det passer ikke, det er snak det hele.

Derfor vil jeg godt spørge finansministeren: hvornår agter denne regering at tage fat,

hvor der virkelig er behov for det, inden for et område, hvor det virkelig er nødvendigt, og således at det vil bevirke, at vi kunne undgå disse evindelige skattestigninger, nemlig de offentlige udgifter? Hvornår agter regeringen at mande sig op og leve op til det, man med rette kan forvente af den alternative regering, der har siddet i over 3 år nu, og begynde at tage fat omkring de offentlige udgifter, få dem sat ned, få fjernet alt det pjat, man går og strør penge ud til til både højre og venstre?

Finansministeren (Palle Simonsen):

Det ville jo nok virke meget overraskende, hvis vi pludselig skulle til at have en stor politisk-økonomisk debat lige i dette øjeblik.

Derfor skal jeg kun sige til hr. Dohrmann, at jeg overhovedet ikke fatter, hvad der ligger bag hr. Dohrmanns spørgsmål. At der er nogle økonomiske problemer, det er ganske klart; det har vi haft en debat om forleden dag, det får vi formentlig også både i morgen og i overmorgen, men når vi ser det isoleret i forhold til tillægsbevillingslovsforslaget, så synes jeg, hr. Dohrmann skulle kvittere for, at udgiftspolitikken, den meget stramme udgiftspolitik, her er holdt.

Tillægsbevillingslovsforslaget er som bekendt, kan man sige, en beretning om, hvad der er sket, og den viser netop i dette tilfælde, at den stramme udgiftspolitik er holdt, at den stærke økonomiske vækst i samfundet har øget indtægterne, og kombinationen af de to ting har bragt underskuddet ned.

Hr. Dohrmann vil også kunne se, at underskuddet for 1985 er blevet ca. 12 mia kr. lavere, end man skønnede, da man vedtog finanslovsforslaget, og hvis hr. Dohrmann så fjører til, hvad der står i det gule småtryk, som just kom forleden dag, nemlig at vi i 1986 når frem til at få et lille overskud på statsfinanserne – det har vi ikke haft siden 1973 – så synes jeg nok, at hr. Dohrmanns spørgsmål har en meget forkert adresse.

Jeg skal uden at begynde at gå i detaljer bare fastslå, at det har vist sig, at den stramme udgiftspolitik er lykkedes. Det har vist sig, at det kunne lykkes at få underskuddet på statsfinanserne ud af verden. Det tror jeg ikke nogen havde forestillet for 3½ år siden skulle kunne lykkes allerede i 1986.